

Er waait een zachte bries door Les Zéphyrs

RECENSIE EXPO Puik bewaard erfgoed opladen met hedendaagse verbeelding: Villa Les Zéphyrs in Westende slaagt er ook deze zomer in.

A soft gentle breeze
Villa Les Zéphyrs,
Westende tot 3/10
★★★★☆

In 1922 lieten de Gentse dermatoloog Henri Muysshondt en zijn vrouw een vakantievilla bouwen voor zichzelf en hun drie dochters in Westende. Met een rozentuin die toen nog uitzicht bood op het strand en op de zee, ook al lagen die zo'n tweehonderd meter verderop.

Hoogbouw heeft de knusse cottage intussen zowat omsingeld. Zelf ontsnapte ze aan de moderniseringswoede – in de jaren 60 werd nog het plan teruggefloten om er een tankstation van te maken. En ook al is de toeristische dienst er sinds 1972 ingetrokken, villa Les Zéphyrs bleef intact. Met inbegrip van

het meubilair en de lambrisering in de voormalige leefruimte, een ontwerp van Henry Van de Velde in art-nouveaustijl. In 2006 werd het gebouw in zijn oude charme hersteld.

Twee jaar geleden besliste de gemeente Middelkerke om de stemmige villa niet langer aan te houden als een museum met Bokrijkachtige anekdotiek, maar er hedendaagse kunst te laten infiltreren. Het bleek een goede zet: het aantal bezoekers vertienvoudigde.

Zefyr staat voor de westenwind, die een koele bries aanvoert. Curator Els Wuyts koos dat als uitgangspunt voor een speelse tentoonstelling die alle kamers van het huis inpalmt, tot de kelder en de keuken toe. 'De zachte bries is weldadig', zegt ze. 'Ze laat de natuur weer glimlachen en lokt ons naar buiten. Net wat we nu nodig hebben. Om op adem te komen, of om inspiratie te halen uit de wereld.'

Glazen bol

In de keuze van de werken vloeit 'binnen' naadloos over in 'buiten'. Zoals in de installatie van Kato Six, een pastelkleurig landschap waarmee je je kan omhullen. Telkens zijn er ook stoorzenders die ons bij de les houden. In het eerste kamer-tje prikkelen de bijgewerkte foto's van Evelien Gysen onze blik. Valt er een dier te spotten in het onherbergzaam boslandschap? En wat zien we in de vorm van een golfbreker?

Knusheid en huiselijkheid zijn terugkerende thema's in de selectie, ook al worden ze soms licht-surrealistisch omgewerkt. Zoals bij de sanseveria's, die Robin Vermeersch in een curieuze bonsaipot presenteert. Laure Forêt installeerde een kamerscherm met glaswerk in huidtinten, waarin het licht dromerig mag spelen. Elders laat ze stukjes geslepen glas samenklonteren tot een pronk-

juweel op een dressoir. Het zijn kwetsbare kunststukjes, die perfect passen bij dit type interieur.

Bevreemdender gaat het eraan toe in het universum van Koen Vanmechelen. Een ei, omkranst met kippenpoten en veertjes, lijkt wel een glazen bol. In de keuken wordt een pronkerige opgezette haan doorboord met een glazen zwaard. In de flikkerende video van Oliver Laric, als een tv-scherm geposteerd in de huiskamer, glijden de droomwerelden in elkaar over. Je kijkt naar

Sinds men twee jaar geleden hedendaagse kunst liet infiltreren in villa Les Zéphyrs vertienvoudigde het aantal bezoekers



animaties en metamorfoses in een eindeloze loop. Het traditionele kruisbeeld is in deze kamer van de muur gehaald: het is vervangen door een glanzende helix van Wim Delvoye.

Buiten roept een print van Klaus Verscheure de voormalige rozentuin op en installeerde Zeli Bauwens haar piramide van emmers. Bij regenweer lopen ze over, als ging het om een feestelijke champagnetoren.

A soft gentle breeze krijgt een verlengstuk in de kapel, aan de overkant van de straat. In de biechtstoel kan je Koen Vanmechelen helpen met het handmatig overschrijven van het DNA van een kip. Pontificaal in het midden prijkt de plastic fontein van Tom Bogaert. Hij zamelde retro-opblaaspullen in en rangschikte ze tot een potsierlijke mozaïek, met een eenhoorn als bekroning.

Deze zomertentoonstelling lokt je even weg van duinen en strand. Om in de knusse cocoon van een interbellumvilla te verpozen in de bubbel van de verbeelding.

Geert Van der Speeten